

Klem Angéla (3.d)

A karácsonyi mese

Egyszer egy kis manó belopózott egy házba. S mit látott? Egy nagy karácsonyfát, gyönyörűen feldíszítve.

„Hú, de nagy fa!” – kiált örömeiben.

Ez a kis manó olyan kíváncsi volt, hogy fogta magát és felmászott a karácsonyfa legtetejére. Amint ott fönt nézeget, elmélkedik, hogyan kellene innen lejönni, ugyanis félt, nem mert lemászni, meglátta Lillát, a kislányt, aki éppen akkor lépett be a szobába. Kölcsönösen egymásra csodálkoztak. Lilla még sosem látott manót, a kis manót pedig még sosem látták az emberek. Elsőnek a kis manó szólalt meg:

-Te látsz engem? – hitetlenkedett

-Igen! – válaszolta Lilla elámulva. – Engem Lillának hívnak és van egy igazi karácsonyi manóm, pont a karácsonyfa tetején! – lelkesedett

A kis manó nagyon megszeppent, félénken szólalt meg:

- Az én nevem Manó Mici, és nem merek innen lejönni.

Lilla leszedte a kis manót a fáról, aki hálásan köszönte meg a segítséget. De nagyon félt, így el akart szaladni. Lilla látta, hogy mire készül és így szólt:

- Kérlek ne félj tőlem, nem bántalak. Ne menj még, olyan jó lenne, ha maradnál. Játshatnánk, nézhetnénk mesét a diavetítőn, mindjárt kisül a mézeskalács! Szereted? – hadarta szinte egy szuszra.

A kis manó ijedten pislogott, majd minden bátorságát összeszedve válaszolt:

- Nem ettem még soha, és az igazat megvallva, eléggé félek. Itt minden olyan nagy, de csodálatosak a fények, gyönyörű ez a karácsonyfa, ezért is jöttem be.

- Ne félj Manó Mici, itt senki nem fog bántani! Ha maradnál még, barátok lehetnénk!
– kérlette Lilla.

Attól a naptól fogva Lilla és Manó Mici nagyon sokszor találkozott. Lilla beváltotta ígéretét és Micit soha senki nem bántotta. Mici lassan megbarátkozott

azzal, hogy minden óriási körülötte. Még hócsatázni is kimerészkedett Lillával. Belesüppedt a hóba ugyan, de Lilla mindig ott volt mellette és segítette, vigyázott rá. Sok mindent csináltak együtt és elválaszthatatlan jóbarátok lettek. Lilla karácsonyra csodaszép ajándékot adott Micinek, egy plüss macit, hogy Mici soha többet ne legyen egyedül.

A két jóbarát talán még most is kuncogva beszélget a karácsonyfa alatt a fényeket nézegetve.

-Vége-

Tamási Dominik (3.d)

A karácsony

Egyszer volt, akár hol volt, volt a hegycsúcson egy kerek ház abban lakott egy három tagú család: Bálint, anya, apa. December 23. volt este. Bálint azt gondolta, hogy megnézi a Jézuskát. Azzal nem lett volna baj, csak az, hogy elaludt. Reggel van. Az anyukája azt mondta neki: - Gyerünk le az emeletről. Bálint izgatottan szaladt le a lépcsőn és ámulta bámulta a plafonig érő karácsonyfát. De az anyukája azt mondta neki: Most együnk! Ezzel elmentek reggelizni. Mindenki kalácsot evett, és kakaót ivott. Amikor mindenki megreggelizett, mentek kibontani a csomagokat. Bálint egy é dibédi kutyuskát kapott. Az anyukája egy Adidas cipőt, az apukája pedig egy havi masszázs bérletet. Bálint este boldogan feküdt le aludni a kiskutyájával, akit Lampinnak nevezett el. Attól az évtől kezdve a felelős állattartók táborát erősíti.

Oswald Gergely (3.e)

Egy karácsonyom története

Elmesélem egy karácsonyom történetét. Elmondom, hogy hogyan telt el a napom: reggel, amikor felébredtem, nagyon izgatott voltam. A szépen kitakarított lakásban elkezdtek feldíszíteni apával a karácsonyfát. Anya a konyhában sütött és főzött. A fa feldíszítése után anyának segítettem a mézeskalács sütésben. Gyúrtam, szaggattam és díszítettem. Színes cukrokat szórtam rá. Ebéd után elmentem apával a rumi mamámhoz segíteni a karácsonyfa felállításában, feldíszítésében. Közben megbeszéltük, hogy másnap mikor jöjjünk látogatóba. Hazaérkezésünk után fél 4-kor apa elvitt a Székesegyházba, hogy felkészüljek a Jézuska várásra. A színpadra lépés előtt még egyszer átolvastam a szövegemet, az egyik kispásztor voltam. A jelmezeket a műsor előtt kaptuk meg. Én kucsmát és subát kaptam. Az előadás fergeteges sikerrel zárult, nagy tapsot kaptunk, mindenki nagyon örült. Hazafelé menet anyával találkoztunk.

- Megjött már a Jézuska? - kérdeztem izgatottan.

- Még nem jött meg - válaszolta.

- Menjünk gyorsan haza - mondtam türelmetlenül, talán közben megjött. Amikor hazaérkeztünk, már az ajtó előtt láttam a fényeket.

- Megjött! - kiáltottam fel és nagyot dobbant a szívem.

Vajon mit hozott? Én úgy érzem, jó voltam egész évben. A lakásba belépve láttam, hogy a szépen feldíszített fa alatt ajándékok vannak gondosan elhelyezve. Izgatottan kezdtem el bontogatni a csomagokat. Úgy tűnik tényleg jó voltam, mert sok ajándékot kaptam. Vacsora után örömmel játszottam az ajándékaimmal. Abban az évben voltam először éjféleli misén, ami nagy élmény volt számomra. Másnap a rumi mamámhoz mentünk. Ott találkoztunk a keresztapámmal. Sok ajándék volt a fa alatt. Karácsony másnapján a szombathelyi mamámnál voltam, ott is sok ajándék várt rám. Nagyon örültem nekik. Remekül éreztem magam. Sokat játszottam az új játékaimmel, anyával és apával.

Ez volt a tavalyi karácsonyom története. Remélem, hogy idén is szép lesz az ünnep!

Tóth Ervin (3.z)

Ervin elmúlt téli szünete

Azért ezt a saját tavalyi karácsonyomat mesélem el, mert én nagyon jóléreztem magam, és remélem, aki olvassa annak is karácsonyi hangulata lesz tőle.

Felébredtem otthon magamtól olyan 9 óra magasságában és lementem a nappaliba az Áronnal a testvéremmel együtt, hogy kibontsam az ajándékaimat.

De ajándék sajnos nem volt, de helyette ott a szoba közepén egy szép karácsonyfa, ami majdnem a mennyezetig ért. A fán egyetlen dísz sem volt, azok ott voltak lent a padlón egy dobozban.

Felmentünk felébreszteni a szüleinket, hogy segítsenek feldíszíteni a fát. Az apáék meglepődtek, hogy ott van a karácsonyfa a nappali közepén csupaszon. Én székre álltam, hogy feltegyem a kedvencem díszemet fára. A kedvenc díszeim a madáretető, a hóember és a tündérek, akarom mondani az angyalok (mert az karácsonyasabban hangzik).

Azután a kedvenc grincses pizsomáinkban nekiálltunk reggelizni, miközben karácsonyi zenét hallgattunk és kinyitottuk az adventi kalendárium utolsó ablakát.

11-kor átmentünk a Mamáékhoz, ahol már ajándékok vártak. Itt elgondolkoztam, hogy ide korábban jött a Jézuska? A Mamát meg is kérdeztem erről, aki azt mondta, hogy ide délelőtt jön.

Elkezdtek kibontani a becsomagolt ajándékokat és kiderült, hogy én kaptam egy flippert. Nagyon örültem neki és egyből raktam bele elemet, ki is próbáltam és nagyon tetszett.

Anyáék hazamentek, hogy előkészítsék a karácsonyi vacsorát.

Ott is ebédeltem finom húslevest és rántott húst. Az Áronnal játszottunk az ajándékba kapott Harry Potteres legójával.

Délután hazasétáltunk a Mamáékkal, sötét volt az utcákon mindenhol világított a házakon a dekorációk, minden csak úgy csillogott villogott, nagyon szép volt.

Otthon már kész volt a karácsonyi vacsora és az ajándékdobozok ott voltak a karácsonyfa alatt. Ott voltak, Apa nővére, az ő barátja, Andorpapa, Anya bátyja.

Volt halrudacsaka, egész pulyka, gesztenyés muffin, libamáj és még sütemény és stb. Az anyukám testvére szájába megakadt a szálka másnap el is kellett mennie orvoshoz. Vacsora amúgy jó volt, mindenki evett ivott, én türelmetlen voltam, mert ki akartam bontani azokat az ajándékokat.

Téptem ahogyan csak lehetett a csomagolásokat. Kaptam egy hőszigetelőt, egy magyar népmesék társasjátékot. Minden vendégnek mutogattuk, hogy miket kaptunk. Odaültünk az asztalhoz beszélgetni, és az Apa testvére kérte, hogy Ervin tudsz a lábunkra egy kis meleget fűjni, így egyből be is kapcsoltam a hőszigetelőt.

Elégedetten lefeküdtünk aludni.

Másnap elmentünk gyalog az apukám apukájához, ami elég nagy nyűg volt. Fáradtan érkeztünk meg és nagy boldogan álltunk neki a kacsacomboknak, amik egy kicsit megégették, de attól még finom volt. Így több maradt a kutyának.

Itt is kaptam ajándékot, egy JBL hangfalat és pár apróságot.

Hazafelé séta közben, megfújta a szél az egyik fát és a sok hó lepottyant a fejünk tetejére és gyorsan leráztuk a fejünkről, nagy hidegben vizesen tovább sétáltunk, de a majdnem a ruhánkra fagyott, amit alig tudtunk otthon levenni. Aminek kioldásához a hőszigetelőt is használtuk.

A következő napokban otthon voltunk, társasoztunk, kiraktunk egy 1000 db-os puzzlet, amit a testvéremé volt, karácsonyi filmeket néztünk és jókat ettünk, a kedvencem a zabpelyhes csokis süti volt.

Szilveszterkor elmentünk Győrbe ismerősökhöz, ahol délután a főtéren felszálltunk az óriáskerékre, lefotóztam a naplementét és az anya nagyon rosszul volt a magasban, utána beültünk a dodzsembe, amit én kormánytam és direkt ütköztünk a többi autóval. Elmentünk egy optikai csalódásos torz tányérhoz, amit lehetett forgatni, ahol fotózkodtunk.

A szállás felé az utcán találkoztunk fiúkkal, akik tűzijátékokat lőttek ki, amit nagyon szép volt és majdnem megsüketültünk.

Másnap jöttünk haza. Véget értek az ünnepek, amit nagyon sajnáltam, mert szeretem a karácsonyt. Várom már a következőt, ami három hét múlva lesz, 21 nap, ami nagyon kevés! Boldog karácsonyt!

Kordás Melinda és Boglárka 11 és 9 éves tanulók

Kriszta karácsonyi kívánsága

Egyszer volt, hol nem volt egy kislány. Nagyon szegények voltak a szülei, nem telt rendes ruhára, zoknijai mindig lyukasak voltak. Míg a többiek finom ételeket ettek karácsonykor, addig nekik ünnep volt, mikor szalonna került az asztalra. Édesanyja nagyon finoman készítette el, vékonyra pirította, mellé finom házi kenyeret tálalt. Öröm volt, mikor gyümölcsöt, pl. narancsot is kaptak testvéreivel.

A közeli erdőben sokat sétált a testvéreivel. Egyszer, az erdőben sétálva erősen kívánt, hogy sorsa jobbra forduljon. Megjelent előtte egy kedves tündér.

-Hívtál, mit szeretnél, miben segíthetek Kriszta?

-Tudod a nevemet? – kérdezte meglepetten a kislány.

-Persze, hiszen én vigyázok rád és a testvéreidre. Nos mit szeretnél?

-Ha kívánhatok egy rokkát szeretnék, melyen édesanyám új zoknikat készíthet nekem és a testvéreimnek, nézd mind lyukasak!

- Megkapod, tudom, hogy milyen dolgos leány vagy! Nekem is segítesz majd az erdőben.

Mire hazaértek az erdőből egy szép rokka állt a viskó közepén. Édesanyja már készítette is a szép, új fuszekliket. Nem volt több lyukas zokni már!

Telt- múlt az idő, és Kriszta újból erősen kívánt. Ezúttal egy játszótársat szeretett volna, egy kutyát. Ne féljenek a sötétben, hiszen a kutya jelez, ha idegen jár a házuk körül.

Mire hazaért az erdőből Morzsi, a kutyus már ott csaholt a kis házuk udvarában. Nagy volt a visongás, kergetőzés, egész este!

A furcsa események meglepték Zsuzsát, Kriszta anyukáját. Gondolta, hogy Kriszta erős kívánsága hatására történhetek ezek a dolgok.

Azt azonban nem sejtette, hogy a tündér a kislány három kívánságát teljesíti cserébe erdei munkáért.

Hátra volt még egy kívánság.

Újra az erdőben volt Kriszta, mikor kívánságára megjelent a tündér.

-Mindenünk megvan már, amit kívánhatnék! Azonban a házunk majd széthullik, egy szép palota, melynek erősek a falai, megóvna bennünket és nem süvítene a szél esténként!

- Óh kislány! kívánhatnál pénzt, boldogságot, örök életet, de Te a családodat szeretnéd biztonságban tudni! Nagyon dicséretes! Menj haza, és lásd a jószándékodért megjutalmazlak!

Hazaérve nem tudta hová legyen örömeiben! Édesanyja és testvérei egy csodálatos palotában, szép ruhákban nevetve várták haza Krisztát. Morzsi kutyus körülöttük csaholt vidáman!

Többet is kapott, mint gondolta! Gondtalan életet önmagának és szeretteinek! Ha erősen kívánunk valamit, saját jó tündérünk így, vagy úgy megadja!

Így volt, igaz volt, aki nem hiszi, járjon utána!

Miklós Tina (3.d)

Karácsonyi kívánságok

Mit kívánjak Karácsonyra?

Diót, mákot a kalácsomba.

Meleget a lakásba,

Sok narancsot a kosárba.

Fehér havat az országba,

Hóembereket sapkában.

Karácsonyfát a szobámba,

Várni fogok a csodára.

Ajándéknak tabletet,
Anyukámnak jókedvet.
Örömet a mamiéknak,
Sok nasit a kutyusoknak.
Szegényeknek kenyeret.
Áradjon a szeretet!
Egészséget a családomnak,
Örülünk a Karácsonynak!